

Una imatge i "mil" paraules

"... Que ningú no trobi estrany si jo qualche estona tenc ganes de desfer aquest nus, d'omplir aquest buit amb un tasó de llexiu" Carme Riera, Es nus, es buit

"EL CASO DE LA SANGRE DERRAMADA"

Tinc a les mans un llibre molt particular El caso de una sangre derramada, d'Albert Tugues que es va publicar fa pocs mesos i que va ser presentat a la Casa del Llibre en un acte en el qual van participar l'autor i els seus col·laboradors, Valerie Tasso (que es contagia en un darrer capítol de l'entorn, ambient i personatges del llibre), i Jorge de los Santos (que aporta una trentena de suggeridores imatges); a més va comptar amb la presència especial de l'estimada escriptora mallorquina Carme Riera (*).

Imagineu-vos un món sòrdid en un barri de Barcelona que no costa gaire d'identificar, ni que l'autor no ens ho digui, a aquells que van viure la infància en aquests indrets "felinians" que són la part més vella i profunda de Barcelona, carrers a tocar dels llindars de la vella muralla de la ciutat (Avinyó, plaça Reial, Escudellers, Merced, Còdols, Regomir, Serra, tanmateix la plaça Orwell, primera càmera de vigilància ciutadana instal·lada a Barcelona), on pots

trobar els éssers més inversemblants. Entra-hi i ja m'ho diràs!

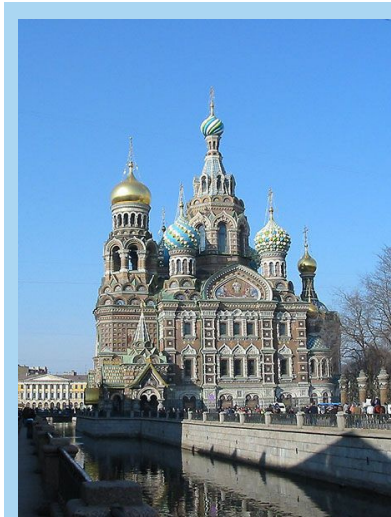
Després d'haver-te situat geogràficament pots avançar ara capítol a capítol i conèixer o reconèixer els personatges en les seves experiències de tristor, misantropia, rebuig social, sang, amors perduts, mort, soledat, fracàs... (redempció?) que ens porta a un ambient que a mi m'ha recordat l'atmosfera de pel·lícules com Eraser Head, La novia cadáver i, més recentment, Sweeney Todd o An American Crime.

L'obra va desgranant quasi un centenar d'històries contraculturals (?): l'acollida a casa d'una antiga núvia trobada morta a l'escala; un matrimoni que escarmenta sàdicament un veí per enamorar-se en silenci i a distància de les dones casades del barri; un flautista de melodies tristes; una nena que trobava regals prodigiosos sota la sorra; una ventafocs empresonada per l'assassinat de la madrastra i les seves malèvoles germanes; dos nens

molt estimats en un poble que, després, no tolera que aquest amor, entre homes, es perllongui més enllà de la pubertat; una dona acabada que espera inútilment que l'ajuntament la retiri els dies de recollida amb la resta de coses inútils abandonades pels veïns...

Uns textos que penso que no s'han de llegir de seguit, sinó en diverses tongades i que podrien tenir el seu millor destí en una revista, adequada al tema, que fos a l'abast de molts lectors, encara que només en llegissin un dels capítols.

També recomano llegir aquest llibre en moments guanyats (no diguem perduts!), però no a la nit, perquè, com diuen, ha estat fet amb la mateixa matèria dels somnis, però també dels malsons...

NOTA: No puc evitar referir-me al fet que mentre escrivia aquestes línies sobre tan misteriós llibre, en algun moment les tecles han començat a escriure soles paraules intel·ligibles, i en un cert moment, sense solta ni volta, ha aparegut al bell mig del text un breu "xat" entre

amics, cosa especialment estranya si teniu en compte que aquí a Capellades no tinc cap mòdem ni el meu vell PC té cap possibilitat de connectar a internet. Jo sóc molt escèptic en aquestes coses, però he volgut que ho sabéssiu.

Sabeu que llegir ens canvia. Esteu avisats!

Dedicat als companys de l'Acadèmia Torner, permanentment invitats a conèixer Capellades

Francesc.fernandez@ono.com / tel 649898241

* LA IMATGE (no la confoneu pas amb la de Sant Basili de Moscou, a tocar del Kremlin): pertany a l'església de la Sang Besada, a sant Petersburg, que es pot trobar tot resseguint els canals, de la mateixa manera que els enamorats de Les nits blanques, de Dostoievski. Una altra història trista...